

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologiae Mysticae Sive Exercitiorum Spiritualium Admodum Reverendi Patris P. Aloysii Siderei, Alias Vincentii Caraffa, Societatis Iesv Praepositi Generali, Tomvs ...

ex Italico Latino recenter idiomate opera et studio fidelissimi cuiusdam
interpretis donatus

Iter ad coelum in quatuor partitum Semitas seu partes, & Fasciculum
Myrrhæ

Caraffa, Vincenzo

Coloniae Agrippinae, 1660

cap. 9. De Septimo & ultimo Medio, quod est recursus ad Angelum
nostrum Custodem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49363](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49363)

B. Virginis tentationis tempore, & sine dubio
 quæm desideramus, consequemur: *Procedamus*

S. Epiphani. *Matris mea, Virgo Dei Genitrix, hostiles qui in me
 orat. de B. petus à me avertis.*

Virg. *Ultimum exercitium, quod à nobis peragendum*

ut in tentationibus nostris recuramus ad B. V. q.

Est sollicita imitatio. Et hoc est præcipuum

diligens, videlicet, imitatio virtutum ejus. Quo

tionem ipsam in ferendâ tibi ope recognoscere

simam, ejusdemque imitationis experietur

fortitudine & viribus, quas obtinebis in oppo

& evincendis hostibus tuis. Nam, ut ait S. Hiero

Serm 30.
 de SS. *Debent Sancti aliquid de suis virtutibus in nobis
 tere, ut pro nobis dignentur Domino supplicare.*

dicendum est de Regina Sanctorum. Quare, non

procura sedulo, ut sanctissima Dei Mater in

gnoscat vestigium aliquod suæ profundissimæ

tatis, aliquam scintillam ardentissimæ charita

& esto secunda, ipsam tempore opportuno

præsertim tentatione, non tibi defuturam locu

sione & auxilio.

CAP. IX.

*De septimo & ultimo Medio, quod
 cursus ad Angelum nostrum
 Custodem.*

HAud dubium est, quod, si utriusque
 pariter & Dæmonis ad invicem comparare

potentia, & ambæ æqua ponderentur bilance,

illius comparebit potentia respectu Dæmonis,

& potentia infirmi cujusdam infantuli respectu

S. T. 1. p. 9. *mi Gigantis. Idem, ait S. Thomas, non videtur
 pugna conditio; ut infirmus contra fortem, quæ
 108. art. 1. *astutum exponatur ad bellum. Ac proinde
 Deum, utpotè omnis justitiæ Authorem non**

Deum, utpotè omnis justitiæ Authorem non

Deum, utpotè omnis justitiæ Authorem non

Deum, utpotè omnis justitiæ Authorem non

permittere, ut homo cum tanta sui iactura & detrimento
tentaretur à Diabolo.

Ad quam difficultatem respondet Doctor Angelicus, loco cit.
nullam partem adesse inæqualitatem, seu querelæ cau-
sam ex parte nostra: etenim fit ex parte hominis recom-
pensatio: principaliter quidem per auxilium Divinae gratiæ:
secundario autem per custodiam Angelorum. Vnde Eliseus
ad ministrum suum: Noli timere: plures enim nobis
sunt, quam cum illis.

Nōa elligitur, quod timeamus; ac propterea argu-
mōe concertemas & pugnemus non tantum contra
Mundum & carnem; sed adversus etiam principes &
potestates tenebrarum & Inferni: non enim soli in arc-
um descendimus; sed Deus nobiscum & pro nobis est
cum tota sua celesti Curiā. Audi Bernardum. Quid ti-
meas, non est, quod timeas: annon advertis, quod Angeli
sunt ad presidiū tibi, & non solum tecum, sed etiam pro te ad-
stant, ut protegant, nō sicut ut proficiat?

Considera, quomodo per Divinam hanc & Angelicā
protectionem efficiaris veluti civitas fortissima, tan-
quam columna ferrea; & sicut murus æneus, juxta
promissionem æternæ veritatis: Ecce dedi te in Civitatem
aerem, in columnam ferream, & in murum
aerem. Et quid exinde sequetur? Bellabunt adversum te,
& non prevalebunt. Te impugnabunt adversarij tui; at
tuquam expugnabunt.

Et quæ est causa tantæ fortitudinis? Quia ego tecum
sum, dicit Dominus. Et quidem tecum triplici modo.
Primo immediate, & per illud ipsum, Divino suo splendore
& calore operando in nostrum intellectum & volun-
tatem. Secundò, per habitum gratiæ & virtutum su-
pernaturalium. Tertiò, mediante medijs, nimirum
Angelis Ministris suis, & nostris Custodibus ac Prote-
ctoribus.

Ecce, inquit D. Augustinus, quomodo sancti Angeli
circumdant nos peregrinos, & misereantur nos, & jussu
Domini auxiliantur nobis, ut ad illam Patriam commu-
nem aliquando redeamus.

sed videamus, qua ratione Sancti Angeli Custodes
sollicitè excutant hoc officiū. Respondet S. Bonaventura, fil p. 3. Fe-
tribus r. 2. s. 1.

S. Bern. sup.
Psal. Quæ
habuit. serm.

12.

Jerem. c. 1.

S. Aug. 10. 3
in Ps. 62.

S. Bon. con-
tribus r. 2. s. 1.

tribus modis, juxta tres actus Hierarchiam: *gundo, illuminando, & persciendo.* Primo, per nos, per remotionem impedimentorum, tollendo extrinsecam mali occasionem, refrenando malignitatem, & quod plus est, repellendo Dæmones temperando vel diminuendo ejus vires. Quoniam primi Dæmones in ordine naturæ sunt superiores Angelis bonis; at tamen in ordine gratiæ omnes Dæmones sunt inferiores & subiecti cuiusque sancto, juxta doctrinam S. Thomæ: *Angeli sunt malis, & regunt, in quantum, videlicet, Ministri justitiæ Dei.*

S. Th. 1 p. 9.
art. 4.

Insuper concurrunt *illuminando & proficiendo* in quantum adminiculo phantasie propensum bonum, quod tanquam verum intellectum; & tanquam bonum accendit & movet voluntatem; veluti aibi dicitur in peritia.

Hæc sunt, quæ operantur Sancti Angeli in favore n & gratiam: superest, ut, quæ qualiter nostra requiratur correspondentia & competentiæ claremus.

Primo, nobis incumbit, ut cum omni reverentia postulemus veniam ab Angelo Custoditro, toties, quoties enim offendimus, quod ob potius locum deamus & parvius pericio suggestioibus, quam saluiferis illius admonitionibus; conformiter ait D. Augustinus: *Quoniam deviamus; Diabolum latificamus, & Angelum defraudamus.*

S. Aug. soli.
c. 29.

Secundo, deprecabimur Angelum Custodem ut non solum nos adjuvet assistendo & succurrendo in tentationibus; sed nonnunquam etiam precor ac Dæmonem, ne nos teneat, impediendo opem nostram & auxilium: in frequentibus eamque tentationibus vigilatam nostram semper nobis timendus est.

Tertio, ipsum exorabimus, ut has duas nobis virtutes, puritatem, scilicet, & humilitatem perfectione. Quemadmodum enim omnes virtutes collimant, ut amba has expugnent virtutes

te suis instructæ sunt perfectionibus, facile à se repellunt
& vincant omnes tentationes contrarias.

Quarto, tempore tentationis illud S. Bernardi obser- *S. Bern. ser.*
vato mas consilium. *Quoties gravissima cernitur urgere* *12. in Psal.*
tribulatio vehemens imminere: Invoca Custodiam tuam. & Adjutorem tuum. Adjutorem tuum. Inclama
Qui habitat in caelis: Domine, salva nos, perimus.

Quinto, Confidamus in Angelis nostris custodibus, &
in Domino Divinum experiemur auxilium: *In manibus por-* *Psal. 90.*
tuatis. Propriis te suscipient manibus, è faucibus mor-
talis te ceptari. Et hæ Angelicæ manus, juxta mentem
S. Bernardi, duæ sunt considerationes, quas nobis inspi-
rant Angeli Custodes nostri, & sunt: Brevitas tribula-
tionis, & Eternitas retributionis.

Concludam hoc caput, simulacrorum præsens exer-
tium documento quodam, quod quidam ex Antiquis
Patres dedit uni Novitiorum suorum. Petierat No-
vicius ex Magistro suo, quid sibi factu opus esset, ut
Dæmonis tentationes evaderet & superaret, seseque in
gratia Dei conservaret. Respondit Pater: *Si Angelus*
quærenti semper dices, Volo: & Dæmoni tentanti semper
dices, Nolo: perseverabis.

Documentum in verbis valde breve & parvum; at ita
substantia valde magnâ. In his namq; duobus vocabulis,
Nolo, continetur Doctrina Evangelica, Perfectio
Angelicæ, & Compendium totius Sacræ Scripturæ. Et
in *Angelo tuo Custodi*, quo te se unque tibi loquitur
in suis inspirationibus, semper dices, *Volo*, adimplebis
omni tuam cœlestibus thesauris gratiarum & virtu-
tum. Contra, si Dæmoni tentatori respondebis semper,
Nolo, immunem & purum te conservabis ab omni pec-
catorum macula etiam levissima. Medium hoc facillimum
& potentissimum, reliquis omnibus tibi deficien-
tibus anima mea, semper in promptu habeas, & eadem
verbis & ore & corde promptissimè promas. Loquitur
Dæmon? ne præstoleris finem sui alloqui, repelle eum
subito, dicendo: *Nolo*, non sum contentus. Loquitur
Angelus sanctus? noli interrompere ipsius sermonem;
sed magna cum humilitate & reverentia ausculta, quod
loquitur: & cognita voluntate Dei, responde subito:
Hic

En me promptum est paratum, contentus sum
 Pondera vim huius vocabuli, *Volo*. Idem est
 diceret: *Volo* vitam gratiæ, orna mentum
 gloriam Dei, Beatitudinem nostram, gaudium
 lorum, ac totum id, quod bonum, pulchrum,
 rationabile & sanctum est. Pondera idem vocat
Volo, dictum Dæmoni. Idem namque est, ac
Volo mortem animæ, destructionem gratiæ,
 tionem æternam, offensam & (certo quodammodo)
 anihilationem Dei: siquidem, qui, per peccatum
 ultimum suum finem ponit in Creaturâ, quantum
 ex parte suâ, destruit & annihilat ipsum Deum.
 anima mea, quantum dependet ab uno *Volo*, dicitur
 cui dicendum est, solum ipsas Paradisi voluptates
 dictum verò ei, cui dicendum nos est, solum
 & infareit infernum. Ergo, O sanctissime
 Divinæ Providentiæ Minister fidelissime, ab his
 semper deinceps offero tibi, de dico, ac conlece
Volo. Totum tuum sit, & tanquam tu omni ad omni
 incurfu & violentiâ custodi, protege ac detesta
 testor, me ita velle, ut totum sit tuum, nec
 etiam particulam illius habeat Dæmon. Etiam
 semper cum hoc meo *Volo* accepto cunctas
 inspirationes, quas ex charitate ad ultimum
 vitæ meæ habitum mihi daturus es: e contra
 ac detestor cum resolutio meo *Nolo*, omnes
 suggestiones, quas unquam per totam vitam
 malitia Dæmonis mihi inculcabit. Te rogo
 mi Angele sanctissime, digneris hoc meum velle
 te cum velle Dei, uti & velle meum cum velle
 ut in omnibus & per omnia habeam *idem velle*
Nolle cum velle & *Nolle* Dei nunc, & semper
 & in æternam.

